

Arrest

nr. 256 564 van 16 juni 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 november 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam in augustus 2020 toe op het Belgische grondgebied en diende op 10 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de staatssecretaris) trof op 27 oktober 2020 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.3. Verzoeker diende op 18 november 2020 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 25 november 2020 een beslissing waarbij de in punt 1.3. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op niet nader te bepalen datum in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 17.11.2020 bij onze diensten werd ingediend door :

K.(...), O.(...) S.(...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Afghanistan

geboren te (...) op 01.01.1997

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene voegt in zijn aanvraag een medisch attest voor d.d. 09.11.2020. Echter, op dit attest ontbreekt de rubriek "medische voorgeschiedenis". Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, moet de aanvraag 9ter, op straffe van onontvankelijkheid, een standaard medisch getuigschrift bevatten conform het model gepubliceerd in bijlage van het KB van 24 januari 2011. De nodige inlichtingen op dit standaard medisch getuigschrift maken het namelijk voor de ambtenaar-geneesheer mogelijk zijn opdracht te vervullen. De aanvraag werd ingediend op 17.11.2020, dus na de invoegingtrede op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de initiële aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70 753 RVV d.d. 28.11.2011 en Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het KB 17 mei 2007), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt in zijn middel het volgende:

"1. Door de verzoekende partij werd een aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op 17 november 2020, waarbij een "certificat médical circonstanciée" werd bijgevoegd onder stuk 2. Dit medisch getuigschrift werd opgesteld op 9 november 2020 door de behandelend arts van verzoeker en voorzien van zijn identificatiegegevens.

Zoals aangegeven in het medisch getuigschrift (en de bijhorende bijlagen), heeft verzoeker te kampen met ernstige psychiatrische problemen, zoals beschreven door de behandelend arts van verzoeker. Verzoeker dient hierdoor antidepressiva te nemen en van nabij te worden opgevolgd (door een psychiater). De behandelingstermijn wordt minimaal geschat op één jaar, doch vermoedelijk nog verlengbaar. Verzoeker diende bovendien, omwille van de ernst van de aandoening, te worden gehospitaliseerd.

Desondanks werd geen inhoudelijk onderzoek verricht naar de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet door de verwerende partij. Verweerder stelt immers dat het medisch getuigschrift onvolledig zou zijn doordat de rubriek "medische voorgeschiedenis" niet werd

vermeld op dit attest (stuk 1: "Betrokkene voegt in zijn aanvraag een medisch attest voor d.d. 09.11.2020. Echter, op dit attest ontbreekt de rubriek "medische voorgeschiedenis").

Hierdoor zou het medisch attest niet beantwoorden aan de vereisten van het standaard medisch getuigschrift, waardoor de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, §3, 3° Vreemdelingenwet ("en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980").

2. Artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarop de verwerende partij zich baseert, stelt als volgt: De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

Deze bepaling voorziet derhalve de mogelijkheid voor de gemachtigde om de aanvraag onontvankelijk te verklaren indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid Vreemdelingenwet.

Andere mogelijkheden worden niet vermeld.

In casu blijkt uit de gegeven motivering dat de verwerende partij van oordeel is in de bestreden beslissing dat het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid Vreemdelingenwet doordat de rubriek "medische voorgeschiedenis" niet werd vermeld op het medisch getuigschrift van 9 november 2020 (stuk 1: "Betrokkene voegt in zijn aanvraag een medisch attest voor d.d. 09.11.2020. Echter, op dit attest ontbreekt de rubriek "medische voorgeschiedenis").

Derhalve dient te worden nagegaan of de vereiste van de rubriek "medische voorgeschiedenis" een voorwaarde uitmaakt zoals voorzien in § 1, vierde lid Vreemdelingenwet.

3. Artikel 9ter, §1, vierde lid Vreemdelingenwet stelt als volgt:

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Uit deze bepaling blijkt derhalve dat bij het indienen van de aanvraag de ziekte dient vermeld te zijn, evenals haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De verwijzing naar de "medische voorgeschiedenis" is niet voorzien, waardoor verweerder zich hierop niet kan baseren om het verzoek tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op basis van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren.

Artikel 9ter, §1, vierde lid Vreemdelingenwet voorziet dan ook niet in de vereiste van de "medische voorgeschiedenis" als voorwaarde.

Derhalve kan de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet niet op rechtmatige wijze onontvankelijk worden verklaard op grond van deze bepaling, aangezien het vermelden van de "medische voorgeschiedenis" niet als voorwaarde is gesteld in artikel 9ter, §1, vierde lid Vreemdelingenwet.

4. Artikel 9ter, §1, vierde lid Vreemdelingenwet voorziet daarnaast dat het standaard medisch getuigschrift moet worden overgemaakt "zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad".

De bestreden beslissing bevat een verwijzing naar deze bepaling doordat wordt verwezen naar het model gepubliceerd in bijlage aan het KB van 24 januari 2011: "Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, moet de aanvraag 9ter, op straffe van onontvankelijkheid, een standaard medisch getuigschrift bevatten conform het model gepubliceerd in bijlage van het KB van 24 januari 2011".

Verweerder verwijst in de bestreden beslissing naar het Koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Met dit KB werden een aantal wijzigingen aangebracht aan het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waaronder artikel 7.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 luidt als volgt: "Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd. Behoudens de gevallen voorzien in artikel 9ter, § 3 van de wet, geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het

vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de ambtenaar- geneesheer, van de geneesheer aangeduid door de Minister of zijn gemachtigde, of van de deskundige, bedoeld in artikel 9ter, § 1 van de wet."

In het model dat als bijlage aan het KB is toegevoegd, wordt de rubriek "medische voorgeschiedenis" vermeld.

5. Gelet op het bovenstaande, komt het in casu toe aan de verwerende partij om na te gaan of het bijgevoegde "certificat médical circonstanciée" (onder stuk 2) bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 17 november 2020 voldeed aan het model dat als bijlage aan het KB werd toegevoegd.

De vergelijking van beide medische attesten maakt duidelijk dat alle gevraagde rubrieken in het voorziene model tevens tot uitdrukking komen in het bijgevoegde "certificat médical circonstanciée" (onder stuk 2) bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 17 november 2020, met uitzondering van de rubriek "medische voorgeschiedenis" (zoals opgemerkt door verweerder, stuk 1: "Betrokkene voegt in zijn aanvraag een medisch attest voor d.d. 09.11.2020. Echter; op dit attest ontbreekt de rubriek "medische voorgeschiedenis").

Andere voorwaarden waaraan niet zou zijn voldaan worden daarom niet vermeld in de bestreden beslissing, waardoor rechtmatig mag worden aangenomen dat aan alle andere voorwaarden werd voldaan.

De rubriek "medische voorgeschiedenis" is het minst van belang omdat dit een blik in het verleden geeft. De andere rubrieken geven een beschrijving van de actuele situatie, zoals de diagnose en behandeling, van de ziekte van verzoeker op basis waarvan de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter Vreemdelingenwet werd ingediend.

Dat deze rubrieken het belangrijkste zijn blijkt ook uit artikel 9ter, §1, vierde lid Vreemdelingenwet. In deze bepaling is voorzien dat het indienen van de aanvraag de ziekte dient vermeld te zijn, evenals haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Dat zulks vermeld werd, staat buiten discussie.

De vermelde inlichtingen maken het de ambtenaar-geneesheer dan ook mogelijk om "zijn opdracht" te vervullen, in tegenstelling tot het geen de verwerende partij aangeeft in de bestreden beslissing. Bovendien blijkt in casu ook dat de (medische) voorgeschiedenis van verzoeker aan bod komt in de bijlagen die werden gevoegd aan het medisch getuigschrift.

Het is hierom kennelijk onredelijk dat, gelet op de vermelde informatie in het medisch getuigschrift van 9 november 2020 en de gevoegde bijlagen (waardoor de ambtenaar- geneesheer zijn taak kan uitvoeren), de aanvraag wordt afgewezen als onontvankelijk op grond van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet.

6. Door de verzoekende partij wordt hierom, om bovenvermelde redenen, bepleit dat de bestreden beslissing, waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 17 november 2020 onontvankelijk werd verklaard omdat de rubriek "medische voorgeschiedenis" ontbreekt op het medisch getuigschrift van 9 november 2020, niet in redelijkheid kan verantwoorden dat de aanvraag hierom onontvankelijk wordt verklaard in toepassing van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter Vreemdelingenwet en artikel 7 van het KB van 17 mei 2007 worden hierdoor geschonden in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting."

2.2. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067)

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijke

bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien moet de overheid de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen (RvS 18 december 2013, nr. 225.875).

2.5. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.6. De bestreden beslissing vermeldt artikel 9ter, §3, 3°, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetbepaling luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)”

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 18 november 2020 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet waarbij hij een *“certificat médical circonstanciée (sic)”* van 9 november 2020 voegde, opgesteld door dr. G.C.

2.8. Verzoeker betwist in zijn middel nergens dat de rubriek *“A/ Medische voorgeschiedenis”* ontbreekt op het *“certificat médical circonstanciée (sic)”* van 9 november 2020 dat hij samen met zijn aanvraag om machtiging tot verblijf overmaakte, maar dit vormt volgens hem geen reden om de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren. Verzoeker betoogt dat deze voorwaarde niet als dusdanig in artikel 9ter, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet is opgenomen en hij acht deze rubriek weinig belangrijk. Naar het oordeel van verzoeker wordt het redelijkheidsbeginsel en de in het middel opgenomen bepalingen geschonden door de aanvraag onontvankelijk te verklaren en deze niet inhoudelijk te onderzoeken.

2.9. Zoals door verzoeker in zijn middel aangestipt, omschrijft artikel 9ter, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet de voorwaarden waaraan het standaard medisch getuigschrift dient te voldoen:

“Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.” (eigen onderlijning).

Artikel 7, eerste lid, van het KB 17 mei 2007 bepaalt op zijn beurt dat *“(h)et standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd.”* (eigen onderlijning).

Het model als bijlage bij het KB 17 mei 2007 werd ingevoegd door toedoen van het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het KB 17 mei 2007. Het *“certificat médical circonstanciée (sic)”*, dat verzoeker bij zijn aanvraag had gevoegd, werd niet opgesteld conform dit model.

Het model dat als bijlage bij het KB 17 mei 2007 werd toegevoegd, bevat volgende 7 rubrieken: *“A/ Medische voorgeschiedenis : B/ DIAGNOSE : C/ Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B : D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet ? E/ Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B : F/ Indien van toepassing : zijn er specifieke noden in verband met de medische opvolging ? Is mantelzorg medisch vereist ? G/ Aantal bijlagen bij huidig attest”*.

De Raad van State neemt een strenge houding aan betreffende deze formele ontvankelijkheidsvoorwaarden en verwijst in zijn rechtspraak, net zoals de verwerende partij in haar nota met opmerkingen, naar de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot de wijziging van artikel 9ter van

de vreemdelingenwet heeft geleid, waarin wordt gesteld dat *“(d)e aanvraag (...) onontvankelijk (zal) worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (...), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden”* (Parl. St., Kamer, zitting 2010-2011, nr. 0771/001, 147) (cf. RvS 15 januari 2014, nr. 226.066).

2.10. De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat de pertinente vaststelling, dat de rubriek *“Medische voorgeschiedenis”* ontbreekt, volstaat om de aanvraag in toepassing van artikel 9ter, §3, 3°, van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren omdat het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden *“voorzien in § 1, vierde lid”*. Het betoog van verzoeker is niet bij machte hier een ander licht op te werpen.

2.11. Er werd geen schending aangetoond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, noch van artikel 7 van het KB 17 mei 2007. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker toont niet aan dat bepaalde elementen niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht. Er is geen sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van het redelijkheidsbeginsel en/of van de materiële motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN